

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2010. év április hó 14. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év május hó 21. napján kelt 8.B.367/2005/93. számú ítéletét **annyiban változtatja meg**, hogy a **III. r. vádlottal** szemben 120.000 (százhúszezer) forint **vagyonelkobzást rendel el**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év május hó 21. napján kelt 8.B.367/2005/93. számú ítéletével a III. r. vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdésének III. fordulata szerinti megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 500 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 200,- forintban állapította meg, az így kiszabott 100.000,- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén napi tételenként 1-1 napi szabadságvesztésre rendelte átváltoztatni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a III. r. vádlott és védője felmentésért fellebbezett. Az I. r. és a II. r. vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete első fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2009. év augusztus hó 14. napján kelt BF.412/2005/12. számú átiratával az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezések alapján a Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást és megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az ügyben eljárási szabályt nem sértett, a bizonyítékokat a lehetséges körben felderítette, azokat egyenként és összességében is értékelte és megalapozott tényállást állapított meg.

A védő a fellebbezésében a tényállás megállapítását kifogásolta, amelynek lényege az volt, hogy a bíróság tévedett, amikor nem a III. r. vádlott védekezését fogadta el, mely szerint ő kábítószerrel nem kereskedett és a vádbeli napon 2004. év május hó 21. napján a II. r. vádlott lakására csak azért ment el, hogy ruhát vásároljanak. A védő kifogásolta azt is, hogy a bíróság kizárólag a II. r. vádlott-társ terhelő vallomása alapján állapította meg a tényállást, amelyből egyértelműen nem lehetett következtetni arra, hogy a III. r. vádlott rendszeresen, de legkevesebb 5 alkalommal kábítószerrel vásárolt II. r. vádlottól és az említett vádbeli napon is az előzetes megbeszélés alapján ment a II. r. vádlott lakásához. A védő jogi álláspontja szerint a telefonbeszélgetések önmagában még nem bizonyítják, hogy a két vádlott kábítószer-kereskedéssel összefüggésben beszélgetett volna, mert a megállapított 35 hívás csak igen rövid beszélgetésekről árulkodik. Mindezek alapján a vádlott-társ terhelő vallomása még nem elégséges a III. r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására, ezért bizonyítottság hiánya okából a vádlott felmentését kérte. A III. r. vádlott csatlakozott a védő fellebbezéséhez és a nyilvános ülésen is kifejtette, hogy ő bűncselekményt nem követett el.

A fellebbezések alaptalanok.

A Fővárosi Ítéltábla az iratok tartalma alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást lényegében kifogástalanul, a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg. Nem tévedett, amikor a tényállást az önmagára nézve is terhelő, beismerő vallomást tevő a II. r. vádlott vallomása alapján állapította meg. Ez a II. r. vádlotti vallomás ugyanis végig következetes volt. A II. r. vádlottnak semmiféle érdeke nem fűződött ahhoz, hogy a III. r. vádlottra nézve terhelő vallomást tegyen. A másodfokú bíróság indokoltnak találta az elsőfokú bíróság által kifejtett azt a ténybeli következtetést is, hogy a vádlottnál a rendőri elfogás során talált 125.000,- forint készpénz összege olyan nagyságú volt, ami alapján a megjelölt mennyiségű kábítószerrel a III. r. vádlott a II. r. vádlottól megvásárolhatta volna. Ezt a megállapítást azonban csak az ítélet indokolása tartalmazza, ezért e körben a tényállást a másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdésének b./ pontja, azaz az iratok tartalma alapján kiegészítette az ítélet 13. oldal 4. bekezdésével.

A tényállás ezáltal teljes egészében megalapozottá és a felülbírálatra alkalmassá vált [Be. 351. § (1) bekezdés].

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a III. r. vádlott bűnösségére és a cselekményét is kifogástalanul minősítette a Btk. 282. § (1) bekezdésébe III. fordulatába ütköző megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének. A minősítés körében az elsőfokú bíróság figyelembe vette a Fővárosi Ítéltábla büntetőkollégiumának 1/2004. (VI. 16) Kollégiumi Állásfoglalását, amelynek alapján a le nem foglalt kábítószer hatóanyagtartalma tekintetében a minimálisan és becsült módon megállapított mennyiség került megállapításra, ami a csekély mennyiség felső határát meghaladta, de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket helyesen sorolta fel és azokat a súlyuknak megfelelően értékelte. A jelentős időmúlásra is tekintettel egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy a vádlott büntetését a Btk. 87. § (2) bekezdésének e./ pontja, az enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki és ily módon a cselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyi jövedelmi viszonyaihoz mérten megfelelő napi tételű és napi összegű pénzbüntetést szabott ki.

A másodfokú bíróság a mérlegeléssel megállapított és megalapozott tényállás alapján nem látott alapot a vádlott felmentésére, de a kiszabott pénzbüntetés enyhítésére sem, mivel az eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy a Fővárosi Bíróság az ítéletében nem alkalmazta a Btk. 77. § (1) bekezdésének a./ és d./ pontjaira figyelemmel a le nem foglalt kábítószerre elkövetett bűncselekmény elkövetőjével szemben a vagyonekbevételeket. A Fővárosi Ítéltábla egyezően az elsőfokú bírósággal a kiegészített tényállásra is figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a vádlottnál az elfogásakor talált pénzösszeget a kábítószer megvásárlására szánta, ezért a vagyonekbevételeket vele szemben el kellett rendelni. A vagyonekbevételek összegét azonban a másodfokú bíróság 120.000,- forintban határozta meg, mert az említett összegből 5.000,- forint volt az, amit a minimálbérrel rendelkező vádlott a mindennapi élet során felmerülő kiadásainak fedezésére magánál tartott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a vagyonekbevételek elrendelésére vonatkozóan a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtatta meg és az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

B u d a p e s t, 2010. év április hó 14. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 8.B.367/2005/93. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.227/2009/5. számú ítéletében írt változtatásokkal a III. r. vádlottal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2010. év április hó 14. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Horváth Judit
tisztviselő